

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

6 päivänä lokakuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue – Puitepäätos
2005/214/YOS – Taloudellisten seuraamusten täytäntöönpano –
Vastavuoroisen tunnustamisen periaate – 5 artiklan 1 kohta – Rangaistavat teot, jotka
edellyttävät seuraamuspäätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa ilman
kaksoisrangaistavuuden tutkimista – 5 artiklan 3 kohta – Rangaistavat teot, joiden osalta
jäsenvaltio voi asettaa seuraamuspäätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykseksi
kaksoisrangaistavuuden – Täytäntöönpanovaltion suorittama valvonta, joka koskee päätöksen
antaneen valtion seuraamuspäätöksen liitteenä antamassa todistuksessa tekemää rangaistavan
teon oikeudellista luokittelua

Asiassa C-136/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Zalaegerszegi
Járásbíróság (Zalaegerszezin piirioikeus, Unkari) on esittänyt 12.3.2020 tekemällään päätöksellä,
joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 12.3.2020, saadakseen ennakkoratkaisun

LU:lle

määrätyn taloudellisen seuraamuksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevassa asiassa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, varapresidentti R. Silva de
Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Bay Larsen, C. Toader ja N. Jääskinen,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja R. Kissné Berta,
- Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek, J. Vlácil ja T. Machovičová,
- Espanjan hallitus, asiamiehenään S. Jiménez García,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

- Itävallan hallitus, asiamiehinään A. Posch, J. Schmoll ja C. Leeb,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. Wasmeier ja L. Havas,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.5.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/214/YOS (EUVL 2005, L 76, s. 16), sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS (EUVL 2009, L 81, s. 24) (jäljempänä puitepäätös 2005/214), 5 artiklan 1 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jonka on pannut vireille Bezirkshauptmannschaft Weiz (Weizin aluehallintoviranomainen, Itävalta) ja joka koskee Unkarin kansalaiselle LU:lle tämän Itävallassa tekemän rangaistavan teon johdosta määrättyä taloudellista seuraamusta koskevan päätöksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa Unkarissa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Puitepäätöksen 2005/214 johdanto-osan ensimmäisessä, toisessa ja neljännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
  - ”(1) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, josta olisi tultava unionin oikeudellisen yhteistyön peruskivi sekä riita- että rikosasioissa.
  - (2) Vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta olisi sovellettava myös oikeus- tai hallintoviranomaisten määräämiin taloudellisiin seuraamuksiin niiden täytäntöönpanon helpottamiseksi muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa seuraamukset on määrätty.
- –
- (4) Tähän puitepäätökseen olisi kuuluttava tieliikenne rikkomusten johdosta määrätyt sakkorangaistukset.”
- 4 Puitepäätöksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

  - a) ’päätöksellä’ lopullista päätöstä, jossa luonnollinen tai oikeushenkilö veloitetaan taloudellisen seuraamuksen suorittamiseen ja jonka on antanut:

--

- ii) päätöksen antaneen valtion muu viranomainen kuin tuomioistuin teon johdosta, joka mainitun valtion lainsäädännön nojalla on rikos, edellyttäen, että kyseisellä henkilöllä on ollut tilaisuus saattaa asia sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa;
- iii) päätöksen antaneen valtion muu viranomainen kuin tuomioistuin mainitun valtion kansallisen lainsäädännön nojalla lainrikkomuksina rangaistavien tekojen johdosta edellyttäen, että kyseisellä henkilöllä on ollut tilaisuus saattaa asia sellaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, jolla on toimivalta erityisesti rikosasioissa;

--”

- 5 Mainitun puitepäätöksen 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä puitepäätöksessä tarkoitettu päätös voidaan yhdessä tässä artiklassa tarkoitetun todistuksen kanssa lähettää sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa sillä luonnollisella tai oikeushenkilöllä, jota vastaan päätös on annettu, on omaisuutta tai tuloja taikka asuinpaikkansa tai, jos on kyse oikeushenkilöstä, rekisteröity kotipaikkansa.”

- 6 Puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 kohdan 33 luetelmakohdassa ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Seuraavat rangaistavat teot, mikäli ne ovat päätöksen antaneessa valtiossa rangaistavia ja sellaisina kuin ne on määritelty päätöksen antaneen valtion lainsäädännössä, edellyttävät päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa tämän puitepäätöksen mukaisesti ja ilman kaksoisrangaistavuuden tutkimista:

--

- tieliikenne rikkomukset, mukaan lukien ajo- ja lepoaikoja sekä vaarallisia aineita koskevien säännösten rikkominen,

--

3. Rangaistavien tekojen, jotka eivät kuulu 1 kohdan soveltamisalaan, osalta täytäntöönpanovaltio voi asettaa päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykseksi, että päätös liittyy menettelyyn, joka olisi rangaistava täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti, riippumatta sen tunnusmerkistöstä tai luokittelusta.”

- 7 Kyseisen puitepäätöksen 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten on tunnustettava ja pantava täytäntöön 4 artiklan mukaisesti lähetetty päätös ilman muita muodollisuuksia ja toteutettava viipymättä kaikki sen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, jollei toimivaltainen viranomainen päätä vedota johonkin 7 artiklan mukaisista perusteista tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymiselle.”

- 8 Mainitun puitepäätöksen 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Perusteet tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymiselle”, säädetään seuraavaa:

”1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta tai täytäntöönpanemasta päätöstä, jos 4 artiklassa edellytettyä todistusta ei ole toimitettu, se on puutteellinen tai selvästi ei vastaa päätöstä.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta tai täytäntöönpanemasta päätöstä myös, jos todetaan, että:

--

b) 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päätös liittyy tekoihin, jotka eivät ole rangaistavia täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan;

--

3. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa ja 2 kohdan c, g, i ja j alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se tekee päätöksen olla tunnustamatta päätöstä ja panematta sitä täytäntöön joko kokonaan tai osittain, kuultava päätöksen antaneen valtion toimivaltaista viranomaista asianmukaisin keinoin ja tarvittaessa pyydettävä sitä toimittamaan mahdolliset tarvittavat tiedot viipymättä.”

- 9 Puitepäätöksen 20 artiklan, jonka otsikko on ”Täytäntöönpano”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kukin jäsenvaltio voi, mikäli 4 artiklassa tarkoitetun todistuksen perusteella on aihetta olettaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa vahvistettuja perusoikeuksia tai oikeudellisia perusperiaatteita on rikottu, päättää olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön päätöksiä. Sovelletaan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä.”

- 10 Puitepäätöksen 2005/214 4 artiklassa tarkoitettu todistus, joka on sen liitteenä, sisältää muun muassa g kohdan, jossa päätöksen antaneen viranomaisen on ilmoitettava taloudellisen seuraamuksen määräämispäätöksen luonne (1 kohta), esitettävä yhteenveto tosiseikoista ja kuvaus olosuhteista, joissa rangaistava teko tehtiin (2 kohta), ja merkittävä rasti asianmukaisiin kohtiin, jos rangaistavissa teoissa on kyse yhdestä tai useammasta kyseisen puitepäätöksen 5 artiklan 1 kohdassa mainituista rangaistavista teoista.

Unkarin oikeus

- 11 Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisestä yhteistyöstä rikosasioissa vuonna 2012 annetun lain nro CLXXX (az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együtműködésről szóló 2012. évi CLXXX törvény) 112 §:ssä, sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin, säädetään seuraavaa:

”Oikeusapuun täytäntöönpanomenettelyssä [sisältyy:]

--

c) oikeusapu rahamääräisen seuraamuksen tai muun rahamääräisen velvoitteen täytäntöönpanemiseksi

– –”

- 12 Tämän lain 113 §:n mukaan rangaistuksen tai toimenpiteen täytäntöönpano otetaan toimitettavaksi, mikäli toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio voidaan ottaa huomioon.
- 13 Mainitun lain 140/A §:n 3 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”3. Liitteessä 12 mainittujen rangaistavien tekojen osalta tuomioistuin ei voi kieltäytyä toisen jäsenvaltion määräämän rahamääräisen seuraamuksen täytäntöönpanosta sillä perusteella, että jäsenvaltion päätöstä, jolla rahamääräinen seuraamus on määrätty, ei voida ottaa huomioon, koska kaksoisrangaistavuutta koskeva edellytys ei täyty.

4. Edellä 3 momentissa säädettyä on sovellettava myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltion viranomainen pyytää kyseisen toisen jäsenvaltion määräämän taloudellisen seuraamuksen täytäntöönpanon toimittamista kyseisessä jäsenvaltiossa hallinnolliseksi rikkomukseksi katsotun teon johdosta. – –”

Itävallan oikeus

- 14 Moottoriajoneuvoista 23.6.1967 annetun vuoden 1967 lain (Bundesgesetz vom 23. Juni 1967 über das Kraftfahrwesen (Kraftfahrgesetz 1967 – KFG. 1967)) (BGBl. nro. 267/1967), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasian tosiseikkoihin (jäljempänä KFG 1967), 103 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Viranomainen voi pyytää tietoja sen henkilön henkilöllisyydestä, joka tietyinä ajankohtana on kuljettanut rekisterinumeron perusteella tunnistettua ajoneuvoa tai joka on käyttänyt rekisterinumeron perusteella tunnistettua perävaunua taikka joka on viimeksi pysäköinyt ajoneuvon tai perävaunun tiettyyn paikkaan tiettyinä ajankohtana. Näiden tietojen on sisällettävä asianomaisen henkilön nimi ja osoite, ja rekisteröinnin haltijan on toimitettava ne – koeajojen tai ajoneuvon siirtämiseen liittyvien ajojen tapauksessa luvanhaltijan; jos kyseinen haltija ei kykene toimittamaan kyseisiä tietoja, hänen on nimettävä henkilö, joka voi sen tehdä ja jolle ilmoittamisvelvoite tällöin kuuluu; sen henkilön, jolle tämä ilmoittamisvelvoite kuuluu, ilmoittamat tiedot eivät vapauta viranomaista tarkistamasta kyseisiä tietoja, mikäli se vaikuttaa olevan tarpeen käsiteltävän asian olosuhteissa. Tiedot on toimitettava välittömästi, ja jos pyyntö on esitetty kirjallisesti, se on tehtävä kahden viikon kuluessa tiedoksiannosta; jos näitä tietoja ei voida antaa ilman vastaavia rekisteröintejä, ne on tehtävä. Viranomaisen toimivalta vaatia tällaisia tietoja on ensisijainen vaikenemisoikeuteen nähden.”

- 15 1967 KFG:n 134 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jokainen, joka rikkoo tätä liittovaltion lakia – –, syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, josta langetetaan enintään 5 000 euron suuruinen sakkorangaistus tai, jos mainitun sakon perintä ei ole mahdollista, enintään kuuden viikon pituinen vapausrangaistus.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 16 Weizin aluehallintoviranomainen määräsi 1967 KFG:n 103 §:n 2 momentin ja 134 §:n 1 momentin yhdistettyjen säännösten nojalla 6.6.2018 antamallaan päätöksellä, josta tuli lainvoimainen 1.1.2019, LU:lle 80 euron suuruisen rahamääräisen seuraamuksen sillä perusteella, että tämä oli

Gleisdorfin kunnan (Itävalta) alueella 28.12.2017 tapahtuneeseen tieliikenne rikkomukseen tehneen ajoneuvon rekisteröinnin haltijana syyllistynyt hallinnolliseen rikkomukseen, koska hän ei ollut vastannut Itävallan lainsäädännössä säädettyssä määräajassa viranomaisen pyyntöön ilmoittaa mainittua ajoneuvon ajaneen tai sen pysäköineen henkilön nimi.

- 17 Päätöksen antaneen valtion toimivaltaisena viranomaisena Weizin alueen hallintoviranomainen toimitti taloudellista seuraamusta koskevan päätöksen Zalaegerszegi Járásbíróságille (Zalaegerszezin piirioikeus, Unkari), joka on täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa varten. Mainitun päätöksen liitteenä olevassa puitepäätöksen 2005/214 4 artiklassa tarkoitettussa todistuksessa päätöksen antaneen valtion hallintoviranomainen oli ilmoittanut, että 6.6.2018 annettuun rangaistusmääräykseen johtanut hallinnollinen rikkomus kuuluu puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa säädettyjen tieliikenne rikkomusten luokkaan.
- 18 Zalaegerszegi Járásbíróságilla on epäilyksiä siitä, onko mahdollista hyväksyä päätöksen antaneen viranomaisen pyyntö panna seuraamuspäätös täytäntöön Unkarissa, kun otetaan huomioon se, että kyseinen viranomainen luokitteli 6.6.2018 päivätyyn rangaistusmääräyksen taustalla olevan rangaistavan teon oikeudellisesti ”tieliikennelain rikkomiseksi”. Mainittu tuomioistuin nimittäin pohtii, kuuluuko tämä rangaistava teko puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa säädettyjen rangaistavien tekojen luokkaan.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin myöntää, että 5.12.2019 antamassaan tuomiossa Centraal Justitieel Incassobureau (Taloudellisten seuraamusten tunnustaminen ja täytäntöönpano) (C-671/18, EU:C:2019:1054) unionin tuomioistuin on katsonut, että täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei voi kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä, jolla määrätään kyseisessä puitepäätöksessä tarkoitettu taloudellinen seuraamus tieliikenne rikkomuksista, jos tällainen seuraamus on määrätty henkilölle, jonka nimiin kyseessä oleva ajoneuvo on rekisteröity, päätöksen antaneen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vastuuolettaman perusteella, kunhan tällainen oletta on kumottavissa.
- 20 Kyseinen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että kyseiseen tuomioon johtaneessa asiassa seuraamus oli määrätty tieliikennesäännösten rikkomisen johdosta.
- 21 Tilanne on kuitenkin toinen pääasiassa, koska teot, joista LU:ta moititaan, merkitsevät pikemminkin kieltäytymistä noudattaa Itävallan toimivaltaisten viranomaisten määräystä ilmoittaa ajoneuvoa rangaistavan teon tekohetkellä kuljettaneen henkilön henkilöllisyys kuin puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa tarkoitettua tieliikenne rikkomusta.
- 22 Näin ollen pääasiassa kyseessä oleva rangaistava teko ei voi kuulua mihinkään niistä, joiden perusteella seuraamuspäätökset tunnustetaan ja pannaan täytäntöön tutkimatta teon kaksoisrangaistavuutta.
- 23 Lisäksi mainitun rangaistavan teon katsominen ”tieliikenne rikkomukseksi” olisi liian laaja tulkinta puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdasta ja olisi puitepäätöksen tavoitteen vastainen.

24 Tässä tilanteessa Zalaegerszegi Járásbíróság on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko puitepäätöksen [2005/214] 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kun päätöksen antanut valtio on ilmoittanut kyseisessä säännöksessä mainitusta rangaistavasta menettelystä ja käyttänyt jotakin siinä tarkoitetuista luokitteluista, täytäntöönpanovaltiolla ei ole enää minkäänlaista harkintavaltaa täytäntöönpanosta kieltäytymiseen, vaan sen on pantava päätös täytäntöön?

2) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voiko täytäntöönpanovaltion viranomaisen katsoa, että päätöksen antaneen jäsenvaltion päätöksessä ilmoitettua menettelyä ei voida pitää edellä mainitussa luettelossa mainittuna rangaistavana tekona?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

25 Itävallan hallitus väittää, että ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta, koska unionin tuomioistuin ei voi sen perusteella ratkaista, onko vastaus ennakkoratkaisukysymyksiin tarpeen pääasian ratkaisemiseksi.

26 Kyseisen hallituksen mukaan näillä kysymyksillä pyritään nimittäin selvittämään, voiko ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kieltäytyä panemasta täytäntöön pääasiassa kyseessä olevaa seuraus päätöstä puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla, mikä edellyttää sen tutkimista ensin, onko rangaistava teko, josta LU:ta moititaan, jokin puitepäätöksen 5 artiklan 1 kohdassa olevassa luettelossa mainituista teoista, ja jos näin ei ole, onko se kyseisen puitepäätöksen 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavoin rangaistava täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.

27 Ennakkoratkaisupyyntö perusteella ei kuitenkaan voida tutkia, täyttyykö viimeksi mainittu edellytys, koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole täsmentänyt, onko LU:n rangaistava teko Unkarin lainsäädännön mukaisesti rangaistava.

28 Kuten SEUT 267 artiklan sanamuodostakin ilmenee, pyydetyn ennakkoratkaisun on oltava tarpeen, jotta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin voi antaa ratkaisun käsiteltäväkseen saatetussa asiassa (tuomio 26.3.2020, Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 et C-563/18, EU:C:2020:234, 45 kohta).

29 SEUT 267 artiklassa käyttöön otetussa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Kun esitetyt kysymykset koskevat unionin oikeuden tulkintaa, unionin tuomioistuimella on lähtökohtaisesti velvollisuus lausua asiasta (tuomio 12.5.2021, Altenrhein Luftfahrt, C-70/20, EU:C:2021:379, 25 kohta).

30 Tästä seuraa, että olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämällä unionin oikeuden tulkintaan

liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 12.5.2021, *Altenrhein Luftfahrt*, C-70/20, EU:C:2021:379, 26 kohta).

- 31 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että ennakkoratkaisukysymykset koskevat unionin oikeuden säännöksen tulkintaa.
- 32 Toiseksi on muistutettava, että koska ennakkoratkaisumenettelyn kohteena ei ole kansallisten lakien tai asetusten tulkinta, se, ettei ennakkoratkaisupyynnössä kuvata täysin täsmällisesti kansallista oikeutta, ei voi merkitä sitä, että unionin tuomioistuimella ei olisi toimivaltaa vastata ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen (ks. vastaavasti tuomio 1.12.2005, *Burtscher*, C-213/04, EU:C:2005:731, 33 kohta).
- 33 Kolmanneksi on todettava, että riippumatta puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 3 kohdan soveltamisedellytyksiä koskevasta kysymyksestä unionin tuomioistuimen vastaus auttaa selventämään kysymystä siitä, onko täytäntöönpanovaltion viranomaisella harkintavaltaa kyseenalaistaa päätöksen antaneen viranomaisen tekemää rangaistavan teon oikeudellista luonnehdintaa, jonka mukaan mainittu rangaistava teko kuuluu kyseisen puitepäätöksen 5 artiklan 1 kohdassa säädettyyn luetteloon.
- 34 Näin ollen ja kun otetaan huomioon tämän tuomion 28–30 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö, ennakkoratkaisupyynnön voidaan ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

- 35 Ennakkoratkaisukysymyksillään, joita on syytä tarkastella yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä, jolla määrätään lopullisesti taloudellinen seuraamus, jos se katsoo, että kyseessä oleva rangaistava teko, sellaisena kuin se on luokiteltuna ja kuvattuna kyseisen puitepäätöksen 4 artiklassa tarkoitetussa päätöksen antaneen jäsenvaltion todistuksessa, ei kuulu mihinkään niistä luokista, joiden osalta mainitun 5 artiklan 1 kohdassa ei säädetä kaksoisrangaistavuuden tutkimisesta.
- 36 Tältä osin on muistutettava aluksi, että – kuten erityisesti puitepäätöksen 2005/214 1 ja 6 artiklasta ja sen johdanto-osan ensimmäisestä ja toisesta perustelukappaleesta käy ilmi – puitepäätöksen tavoitteena on ottaa käyttöön rajat ylittävää tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskeva tehokas mekanismi sellaisten päätösten osalta, joilla määrätään lainvoimaisesti luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle taloudellinen seuraamus jostakin sen 5 artiklassa luetellusta rangaistavasta teosta (tuomio 5.12.2019, *Centraal Justitieel Incassobureau* (Taloudellisten seuraamusten tunnustaminen ja täytäntöönpano), C-671/18, EU:C:2019:1054, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 37 Kyseisellä puitepäätöksellä pyritään jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä yhdenmukaistamatta takamaan se, että taloudelliset seuraamukset pannaan täytäntöön jäsenvaltioiden alueella vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen perusteella (tuomio 4.3.2020, Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, 49 kohta).
- 38 Puitepäätöksen 2005/214 rakenteen taustalla on siis vastavuoroisen tunnustamisen periaate. Viimeksi mainittu periaate tarkoittaa kyseisen puitepäätöksen 6 artiklan mukaan, että jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti tunnustettava taloudellisen seuraamuksen määräämispäätös, joka on lähetetty mainitun puitepäätöksen 4 artiklan mukaisesti, ilman muita muodollisuuksia ja toteutettava viipymättä sen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, ja tällaisen päätöksen tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteita on tulkittava suppeasti (ks. vastaavasti tuomio 5.12.2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Taloudellisten seuraamusten tunnustaminen ja täytäntöönpano), C-671/18, EU:C:2019:1054, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 39 On muistutettava, että sekä jäsenvaltioiden välisen keskinäisen luottamuksen periaatteella että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteella, joka puolestaan perustuu jäsenvaltioiden keskinäiseen luottamukseen, on unionin oikeudessa perustavanlaatuinen merkitys, koska niiden avulla voidaan luoda ja pitää yllä alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja (tuomio 10.1.2019, ET, C-97/18, EU:C:2019:7, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Tässä asiayhteydessä täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on lähtökohtaisesti tunnustettava sille lähetetty päätös ja pantava se täytäntöön, ja se voi pääsäännöstä poiketen kieltäytyä tästä vain jollakin niistä tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymisen perusteista, joista puitepäätöksessä 2005/214 nimenomaisesti säädetään (ks. vastaavasti tuomio 5.12.2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Taloudellisten seuraamusten tunnustaminen ja täytäntöönpano), C-671/18, EU:C:2019:1054, 33 kohta).
- 41 Kyseessä olevaan seuraamuspäätökseen johtaneen rangaistavan teon luokittelusta on todettava, että puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa ilman kaksoisrangaistavuuden tutkimista edellyttävät sellaiset rangaistavat teot, jotka sisältyvät kyseisessä säännöksessä säädettyyn luetteloon, mikäli ne ovat päätöksen antaneessa valtiossa rangaistavia ja ”sellaisina kuin ne on määritelty päätöksen antaneen valtion lainsäädännössä”.
- 42 Näin ollen täytäntöönpanovaltion viranomaista sitoo lähtökohtaisesti päätöksen antaneen valtion viranomaisen arviointi kyseessä olevan rangaistavan teon luokittelusta erityisesti sen kysymyksen osalta, onko kyseinen rangaistava teko jokin puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdassa säädettyssä luettelossa mainituista rangaistavista teoista.
- 43 Jos päätöksen antaneen valtion viranomainen luokittelee rangaistavan teon kuuluvan johonkin puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdassa säädettyyn luetteloon sisältyvistä rangaistavien tekojen luokista ja lähettää päätöksen, jolla rangaistavasta teosta määrätään seuraamus, kyseisen puitepäätöksen 4 artiklan mukaisesti, täytäntöönpanovaltion viranomaisen on lähtökohtaisesti tunnustettava mainittu päätös ja pantava se täytäntöön.
- 44 Tätä päätelmää tukee sen asiayhteyden tarkastelu, johon puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohta kuuluu. Yhtäältä kyseisen puitepäätöksen 7 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että siinä säädetään nimenomaisesti perusteista tunnustamisesta tai täytäntöönpanosta kieltäytymiselle. Toisaalta mainitun puitepäätöksen 7 artiklan 3 kohdassa

säädetään, että täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on sen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, ennen kuin se tekee päätöksen olla tunnustamatta päätöstä ja panematta sitä täytäntöön joko kokonaan tai osittain, kuultava päätöksen antaneen valtion toimivaltaista viranomaista asianmukaisin keinoin ja tarvittaessa pyydettävä sitä toimittamaan mahdolliset tarvittavat tiedot viipymättä.

- 45 Puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan tulkitseminen siten, että täytäntöönpanovaltion viranomainen voisi itse luokitella kyseessä olevan rangaistavan teon kansallisen lainsäädäntönsä kannalta, olisi vastoin keskinäisen luottamuksen periaatetta, johon puitepäätös perustuu ja jolla on perustavanlaatuinen merkitys unionin oikeudessa, sekä vaatimuksia, jotka liittyvät mainitulla puitepäätöksellä vahvistetun keskinäisen avun järjestelmän moitteettomaan toimintaan ja tehokkuuteen.
- 46 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin epäilee, voiko LU:n syyksi luettava rangaistava teko kuulua puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa tarkoitettujen rangaistavien tekojen luokkaan. Kyseinen tuomioistuin katsoo erityisesti, että päätöksen antaneen jäsenvaltion viranomainen on tulkinnut liian laajasti mainittua luokkaa, johon eivät voi kuulua rangaistavat teot, joilla on vain välillinen yhteys liikenneturvallisuuteen ja jotka pääasiassa kyseessä olevan teon tavoin merkitsevät ennemminkin kieltäytymistä noudattaa viranomaisen määräystä kuin tieliikenne rikkomusta.
- 47 Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevista tiedoista ilmenee kuitenkin yhtäältä, että päätöksen antaneen jäsenvaltion viranomainen on luokitellut pääasiassa kyseessä olevan rangaistavan teon KFG 1967:n 103 §:n 2 momentin perusteella puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa tarkoitetuksi tieliikenne rikkomukseksi.
- 48 Toisaalta ennakkoratkaisupyynnössä ei ensinnäkään esitetä mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että puitepäätöksen 2005/214 4 artiklassa tarkoitettu todistus ei selvästikään vastaisi 28.12.2017 tapahtuneesta tieliikenne rikkomuksesta määrättyä seuraamus päätöstä, ja toiseksi siinä ainoastaan todetaan, että päätöksen antanut viranomainen on tulkinnut kyseisen puitepäätöksen 5 artiklan 1 kohdan 33 luetelmakohdassa olevaa rangaistavien tekojen luokkaa liian laajasti. Näin ollen ei vaikuta siltä, että nyt käsiteltävä asia kuuluisi johonkin mainitun puitepäätöksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista, joissa täytäntöönpanovaltion viranomaiset voivat kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön seuraamus päätöstä.
- 49 Tässä tilanteessa täytäntöönpanojäsenvaltion viranomainen ei voi kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön sille lähetettyä seuraamus päätöstä.
- 50 On kuitenkin muistutettava, että puitepäätöksen 2005/214 20 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos puitepäätöksen 4 artiklassa tarkoitettu todistus antaa aiheen olettaa, että SEU 6 artiklassa määritettyjä perusoikeuksia tai oikeudellisia peruseriaatteita on voitu loukata, täytäntöönpanojäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta. Tällaisessa tapauksessa sen on tätä ennen pyydettävä päätöksen antaneen jäsenvaltion viranomaista toimittamaan tarvittavat tiedot, kuten puitepäätöksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetään. Päätöksen antaneen jäsenvaltion viranomainen on velvollinen toimittamaan nämä tiedot mainitun puitepäätöksen tehokkaan vaikutuksen ja erityisesti perusoikeuksien kunnioittamisen varmistamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 5.12.2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Taloudellisten seuraamusten tunnustaminen ja täytäntöönpano), C-671/18, EU:C:2019:1054, 44 kohta.), C-671/18, EU:C:2019:1054, 44 ja 45 kohta).

- 51 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että puitepäätöksen 2005/214 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että täytäntöönpanovaltion viranomainen ei lähtökohtaisesti voi silloin, kun ei ole kyse jostakin tässä puitepäätöksessä nimenomaisesti säädetystä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta perusteesta, kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä, jolla määrätään lopullisesti taloudellinen seuraamus, kun päätöksen antaneen valtion viranomainen on mainitun puitepäätöksen 4 artiklassa säädetystä todistuksessa luokitellut kyseessä olevan rangaistavan teon kuuluvaksi johonkin niiden rangaistavien tekojen luokista, joiden osalta mainitun 5 artiklan 1 kohdassa ei ole säädetty kaksoisrangaistavuuden tutkimisesta.

Oikeudenkäyntikulut

- 52 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/214/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2009/299/YOS, 5 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että täytäntöönpanovaltion viranomainen ei lähtökohtaisesti voi silloin, kun ei ole kyse jostakin tässä puitepäätöksessä nimenomaisesti säädetystä tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta kieltäytymistä koskevasta perusteesta, kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä, jolla määrätään lopullisesti taloudellinen seuraamus, kun päätöksen antaneen valtion viranomainen on mainitun puitepäätöksen 4 artiklassa säädetystä todistuksessa luokitellut kyseessä olevan rangaistavan teon kuuluvaksi johonkin niiden rangaistavien tekojen luokista, joiden osalta mainitun 5 artiklan 1 kohdassa ei ole säädetty kaksoisrangaistavuuden tutkimisesta.

Allekirjoitukset